

List prefekta Kongregácie pre východné cirkvi

Výzva na zbierku pre kresťanov vo Svätej zemi

Popolcová streda 2022

Drahý brat v Kristovi,

v homílii na Kvetnú nedeľu 2021 Svätý Otec použil veľmi silné slová, keď hovoril o Pánovom utrpení: „Toto nás privádza do úžasu: vidieť Všemohúceho poníženého v nič... vidieť Boha vesmíru zbaveného všetkého. Prečo si to všetko dovolil? Urobil si to pre nás, aby si sa dotkol ľudskej reality až do dna, aby si prešiel celou našou ľudskou existenciou, celým našim zlom, aby si sa nám priblížil a nenechal nás samých v bolesti a smrti... vo svojom tele okúsil naše najhlbšie konflikty a tak ich vykúpil, premenil“ (pápež František, Homília 28. marca 2021).

Pápež František uskutočnil v roku 2021 dve púte nádeje ku kresťanským komunitám Blízkeho východu a Svätej zeme. Pokým celý svet bol stále v zajatí pandémie – dúfajúc, proti každej nádeji – chcel osloviť niektorých spomedzi tých najosamejších a najviac trpiacich: našich bratov a sestry z Iraku, Abrahámovej krajiny, krajiny vyhnanstva, krajiny, ktorá dokázala napriek vojnovému násiliu a prenasledovaniu uchovať Kristovo meno.

Po jeho boku sme v modlitbe a láske kráčali aj my ulicami Mosulu, Karakošu a zotrvali v modlitbe v sýrsko-katolíckej katedrále v Bagdade, na pamiatku svedkov zabitých 31. októbra 2010 počas slávania liturgie, ktorú na Východe radi nazývajú „nebo na zemi“. V ten deň bola zem pošpinená krvou a troskami, no ako veriaci si uvedomujeme, že tu zažiarilo svetlo veľkonočného umučenia a zmŕtvychvstania a rozšíril sa balzam a vôňa tých, ktorí nasledovali obetovaného Baránka až po obetu vlastného života. Aj na Cypre a potom v Grécku, v krajinách apoštolského ohlasovania, sa pápež stretol s utrpením rozdelenia: rozdelenia krajiny, národov, veriacich v Krista, ktorí stále nemôžu sedieť pri jednom eucharistickom stole, z ktorých mnohí prišli hľadať útočisko a prijatie. Nechýbali ani ďalšie apely, gestá a výzvy k pokoju pre ďalšie krajiny, ktoré nás pozývajú k tomu, aby sme ich na základe dejín spásy a biblických udalostí chápali ako „Svätú zem“.

Tvárou v tvár týmto gestám Svätého Otca, ktoré svedčia o túžbe po blízkosti, po stretnutí, ktoré má priniesť aspoň malú úľavu, akoby šlo o pohladenie Nazaretského, musíme mať odvahu – ako jednotlivci aj ako kresťanské spoločenstvá – pýtať sa sami seba: čo vidím, čo si všimam? Čo je v okruhu môjho pohľadu? Dovolím Pánovi vo veľkonočnom období, ku ktorému nás vedie pôstna cesta, ktorú sme dnes začali, aby prišiel do mojej, do našej samoty? A budem schopný odpovedať s láskou na Lásku, ktorá ma príde navštíviť? Za lásku sa nedá odplatiť inak ako láskou!

Pokým Kristus ako osoba trpel a zomrel len raz a už viac nemôže zomrieť, vo svojom tele, ktorým je Cirkev, trpí naďalej, najmä na Blízkom východe, ale aj na každom inom mieste vo svete, kde je sloboda prežívať vlastnú vieru obmedzovaná a bráni sa jej: v mnohých prípadoch prenasledovaním, niekedy nepriateľským prostredím, často všeobecnou ľahostajnosťou, vojnovým násilím, s ktorým sa ľudstvo, žiaľ, nikdy neuspokojí, ako to vidno na Ukrajine.

Dva roky po sebe slávil kresťania vo Svätej zemi Veľkú noc a Vianoce v akejsi izolácii, bez srdečnosti a priateľstva pútnikov, ktorí navštevovali sväté miesta a miestne spoločenstvá. Rodiny väčšmi trpeli pre nedostatok práce, než bezprostrednými následkami samotnej pandémie.

Na výslovné želanie pápežov sa začala organizovať a naďalej sa organizuje „Zbierka pre Svätú zem“ zvyčajne v deň spásneho umučenia Pána, na Veľký piatok. Nejde o nejaký relikv minulosť alebo o niečo prekonané, pretože je vyjadrením predovšetkým toho, že sme si vedomí našich koreňov, spočívajúcich v ohlasovaní vykúpenia, ktoré sa rozšírilo z Jeruzalema a zasiahlo všetkých nás. Gesto obety – hoci aj malej ako bola obeta vdovy – ale od všetkých, umožňuje našim bratom a sestram naďalej žiť a dúfať, a vydávať práve na miestach a cestách, ktoré zažili jeho prítomnosť, živé svedectvo o Slove, ktoré sa stalo telom. Ak stratíme svoje korene – nech sme kdekoľvek na svete – ako môžeme byť stromom, ktorý rastie a prináša ovocie lásky, dobročinnosti a delenia sa?

Preto – hľadiac na Krista, ktorý sa dotkol našej ľudskej reality až do dna, inšpirujúc sa gestami blízkosti, ktoré urobil pápež František na svojich apoštolských cestách, a prijímajúc jeho pozvanie byť solidárni s našimi bratmi a sestrami vo Svätej zemi – vdýchnime novú silu a nový život do praxe Zbierky pre Svätú zem. Konajme ju prostredníctvom kompetentných diecéznych úradov a cez prítomnosť a prácu komisárov Svätej zeme z rádu minoritov po celom svete a dbajme aj na jej prípravu prostredníctvom svedectiev, modlitieb alebo jednoducho slávením krížovej cesty. V Jeruzaleme, Betleheme, Nazarete a v mnohých ďalších svätyniach a kláštoroch sa každý deň slávi svätá omša a modlia sa za Cirkev na celom svete. A my sme pozvaní, aby sme si spomenuli v srdci a malým darom na všetkých, ktorí vyslovujú naše meno pred Pánom a vzdávajú vďaku za našu štedrosť. Informačné materiály, ktoré každoročne posielame, nám pomáhajú nahliadnuť, ako sa vďaka zbierke šíri charita a prúdi život.

Vám – kňazom, rehoľníkom a veriacim – ktorí pracujete na úspechu zbierky, vo vernosti dielu, ktoré Cirkev žiada od všetkých svojich detí v súlade so známymi spôsobmi, s radosťou tlmočím úprimnú vďaku Svätého Otca Františka. Vyprosujem hojné Božie požehnanie pre vám zverené spoločenstvá a srdečne vás pozdravujem v Pánovi Ježišovi.

V Pánovi oddaný

✠ kard. Leonardo Sandri

prefekt

✠ Giorgio Demetrio Gallaro

arcibiskup sekretár

PS: Prehľad výdavkov a diel Kustódie Svätej zeme a tejto kongregácie nájdete na webovej stránke tohto dikastéria: www.orientchurch.va / Colletta Terra Santa